

кои изследователи, числеността на циганите съставлява 2-3 милиона и даже повече човека.”²

Както е видно, демографската материя, касаеща етническата общност на циганите по света, е все още една “тъмна Индия”, поради което с нея трябва да се борави не само изключително внимателно, но и при много условности за обективната истинност на предлаганите в нея данни за броя на ромите, - независимо дали става дума за ромите в света или за същите в дадена стана, даден регион или даден континент. Още повече, че в различните издания се сочат доста различни цифри за ромското население в света. Така например, за Пламен Георгиев “Статистиците изглеждат единни относно общия брой на 8-9-милионната “диаспора” на синти и рома по света.”³ Според някои циганолози обаче, ромите в света са далече повече, тъй като само “ромите в Европа надхвърлят 15 милиона...”⁴

Казаното за броя на циганите в света изобщо важи в много отношения и за броя на циганите в отделните континенти. И все пак между континентите на нашата планета има съществени различия в това отношение, които ми дават основания да разгледам поставения тук проблем и в неговия континентален план и същност. По-конкретно, има предостатъчно основания да се твърди, че статистическите данни за броя на циганите по континенти притежават най-висока степен достоверност, когато визират нашия, европейския, континент. Преброяванията на циганите в другите континенти - особено в Африка и някои големи региони на Азия - се характеризират с далече по-ниска репрезентативност.

Наличието на този факт вече подсказва на читателя защо аз няма да се впускам в демографско-статистически екскурзии в другите континенти на планетата, а ще се концентрирам специално в Европа. Предпочитанието ми към Европа, естествено, се подсилва и от факта, че моята родина Република България също е в пределите на този континент, поради което много по-правилно е заниманията с демографско-

² Пак там., с. 421.

³ П. Георгиев. “Циганският въпрос” - предизвикателство към съвременните европейски демокрации. - Международни отношения. 1/1992, с. 13.

⁴ Виж: в. “Цигани”, бр. 1, 29 май 1992 г.